

Stichting Caspar Rapak Ondernemingsplan 2017-2020

INHOUD

	pagina
1. Artistieke inhoud	1
2. Zakelijke kwaliteit	4
3. Publieksbereik	6
4. Belang voor de stad	8
5. Terugblik en evaluatie periode 2013 tot heden	10
6. De toekomst	12
7. Links	14

Stichting Caspar Rapak Ondernemingsplan 2017-2020

Theatergezelschap Stichting Caspar Rapak maakt voorstellingen waarin beeld en geluid de hoofdrol spelen. Peter Zegveld is artistiek leider van Stichting Caspar Rapak. Onder zijn naam worden de theaterproducties gepresenteerd.

1 Artistiek inhoudelijke kwaliteit

Opgeleid en werkzaam als beeldend kunstenaar, heeft Zegveld zijn werkterrein vanaf 1985 uitgebreid naar de levende en bewegende kunsten, zoals muzikale performances, geluidskunst, animatiefilms, (tv)filmpjes, jeugd- en volwassenentheater. Zegveld's theateervoorstellingen hangen samen met zijn visie op kunst. Kunst is voor Zegveld een middel om de menselijke fantasie te vieren en tegelijkertijd grip op de werkelijkheid te krijgen. De kwaliteit van zijn werk ligt in het samenspel van mens en object en in de handmatigheid van door hem zelf vervaardigde objecten en machines. Zegveld werkt vanuit de overtuiging dat zintuiglijke ervaringen die door beeldende en auditieve media tot stand worden gebracht, in staat zijn om het publiek aan te spreken.

Zegveld heeft een eigen theatertaal ontwikkeld die associatief, cartoonesk en filmisch is. Een taal die voortdurend wisselt van idioom en met regelmaat door de 'vierde wand' heen gaat. Met inzet van beeldende middelen zoals schaduwprojectie, bewegende objecten, miniatuurtheater, reusachtige schaalvergrotingen, geanimeerde tekeningen, filmpjes, verbazingwekkende decorwisselingen en originele uitvindingen vertelt Zegveld zijn verhalen. In de theatervorm die hij heeft ontwikkeld, bundelt hij bovengenoemde middelen tot een rijkgeschakeerd totaaltheater.

Het raamwerk van de verhaallijn wordt door Zegveld geconcipeerd. De betekenis van zijn werk is geworteld in zijn drang om via theatrale scènes het menselijke tekort, het verlangen, de vergankelijkheid en melancholie te verbeelden. Deze thema's vervat hij in een speelse, fantasierijke vorm. Absurdisme en humor zijn daarbij belangrijke stijlmiddelen. Ook het presenteren van theatrale illusies en het direct laten zien hoe deze tot stand komen is een terugkerend thema in zijn voorstellingen. Het verbond dat hij met de toeschouwers sluit, gaat over nieuwsgierigheid. Men wordt uitgedaagd zintuiglijk te denken.

Solo Alleen. Voorstelling voor volwassenen, première maart 2016 in Theater Perdu Amsterdam
Een oude man zit alleen achter zijn tafel. De telefoon gaat; aan de lijn horen we spelende kinderen op een schoolplein; zijn jeugd. Andere herinneringen volgen, vormgegeven in lichtprojecties en geluiden. Met geliefden uit zijn verleden voert hij een innerlijke dialoog die zich ontwikkelt tot een gezongen requiem op de muziek van Fauré. Hij blaast zijn laatste adem in een papieren zakje. Lichtprojectie toont de treinreis naar het hiernamaals die hem naar de oorsprong van het bestaan brengt; de energie van het leven. De metafoor hiervoor is een vlinder. De man weet de vlinder te vangen. (Voor documentatie zie link Solo Alleen)

“Vanuit de leegte van het toneel bouwt Zegveld met precies gekozen projecties stap voor stap illusies op – en prikt ze ook weer door. Met elkaar vormen de scènes een tere symfonie, waarin melancholie, vindingrijkheid en verwondering de toon zetten. (Gerrit Timmers, Onafhankelijk Toneel).

Kernactiviteit

Kernactiviteit van Stichting Caspar Rapak is het schrijven, ontwikkelen en spelen van theatervoorstellingen voor middelgrote of kleine zalen, het ontwikkelen en realiseren van locatietheater, van theatrale installaties en van beeldende geluidperformances. Daarnaast organiseert Stichting Caspar Rapak workshops voor kinderen van basisscholen in Amsterdam. Hierbij worden de kinderen door Peter Zegveld op speelse wijze bewust gemaakt van de manier waarop zij creatief kunnen omgaan met die beeldende illusies en geluidseffecten. Daarnaast begeleidt Zegveld jonge makers die aan het begin van hun loopbaan staan.

Landvaart. Festival Onderstroom 2014.

Een locatievoorstelling in Vlissingen waarbij het publiek werd uitgenodigd om een bijzondere boottocht te maken. Deze boot was op een bus gemonteerd en kon 20 mensen transporteren. Aanvankelijk voert de tocht langs enkele toeristische highlights, waarbij kapitein Zegveld de reizigers informeert over alle wetenswaardigheden van de maritieme omgeving. De tour is hilarisch en amusant, zowel voor de toeschouwers in de boot als op de grond. Eindbestemming is een grote hal waar het geluid van golvend water hoorbaar is. Vanaf hun hoge positie op de bus, ziet het publiek een aantal acteurs onder het denkbeeldige wateroppervlak ronddolen. Zij personifiëren verdronken bootvluchtelingen en vertellen wie zij waren en wat hen is overkomen. Een indrukwekkende voorstelling die een uitgesproken geëngageerde kant van Zegveld's werk liet zien. De voorstelling werd gedurende 5 dagen 8 maal per dag gespeeld.

De PZC schreef: 'Van alle voorstellingen sprong "Landvaart" het meest in het oog. De boottocht door de straten van de Vlissingse binnenstad voelde als een pleziervaart, maar bleek een schrijnende dubbele bodem te hebben'.

(Voor documentatie zie link Landvaart: <https://www.youtube.com/watch?v=AZBb9bxJBf8>)

Onderscheid.

Vanuit zijn beeldend kunstenaarschap bedrijft Zegveld een bijzondere vorm van theater. Dat maakt hem binnen het Amsterdamse theateraanbod in hoge mate onderscheidend. Waar andere gezelschappen voorstellingen maken waarbij tekst een dragende functie heeft en het beelden meer decoratieve rol vervult, is dat bij Zegveld omgekeerd: hij maakt in eerste instantie beeldende voorstellingen, waar nodig voorzien van tekst. Zegveld onderscheidt zich van andere theatermakers doordat hij naast de verhaallijn alle objecten, décors, filmpjes en machines zelf ontwerpt. Het toneelbeeld, de objecten, en alle apparaten die Zegveld gebruikt zijn vormgegeven in zijn eigen, unieke stijl waarbij een heldere belijning en een cartoonachtig aanzien samengaan met robuuste tastbaarheid. Toeschouwers ervaren een eigen universum.

Verhouding van aard en inhoud van het werk tot het beoogde publiek.

Peter Zegveld ziet het als een uitdaging om met de middelen die hem eigen zijn, theater te maken dat verscheidene groepen aanspreekt. Zegveld's familie- en locatievoorstellingen zijn gericht op een breed publiek. Hierbij gebruikt hij een gelaagde theatertaal. Altijd is er een eerste laag, die voor iedereen begrijpelijk is. Daarnaast is er een tweede laag, die verstaan wordt door een (cultureel) onderlegd publiek.

Ontwikkeling.

Afgelopen periode is er in artistiek opzicht een ontwikkeling ingezet in het theaterwerk van Peter Zegveld. Na een periode waarin hij zich richtte op familietheater, en met name op de belevingswereld van een jeugdig publiek, is bij hem de behoefte gegroeid om zich te richten op onderwerpen die aan zijn eigen, huidige leefwereld raken. Sinds 2013 richt Zegveld zich specifiek op theater voor volwassenen. Voorstellingen als *Eigen vlees eerst*, *Landvaart* en *Solo Alleen* zijn daar voorbeelden van. Nog steeds zijn de beeldende aspecten, het geluid, en illusie leidend, maar de onderwerpen raken aan een volwassen thematiek. Maar de vorm en de verhaallijn die hij nu gebruikt zijn abstracter dan bij de familievoorstellingen.

Eigen Vlees Eerst, 2013

*Peter Zegveld's eerste voorstelling van voor een volwassen publiek, werd gespeeld op de Parade. Dit was een ruige en zeer fysieke voorstelling over twee mannen en een kind in een huiselijke ruimte. Een mozaïek van korte absurde en confronterende scènes, waarbij de mannen steeds verwickeld waren in een macho competitie, bood een kijkje in de zwarte kanten van de ziel. Messen, mutilatie, een gefingeerde zelfmoord en gefingeerde invaliditeit en rake visuele effecten passeerden de revue. Mocht men op de Parade louter gezellig amusement verwachten: daarvan was bij deze voorstelling geen sprake. Een soms behoorlijk schokkende voorstelling, maar toch: door de inzet van een klassieke Deus ex Machina met een hoopvolle afloop.
(Voor documentatie zie link *Eigen vlees eerst*)*

Artistiek inhoudelijke capaciteit.

Zegveld is een artistieke "eenpitter" die zich echter graag laat bijstaan door mensen die op artistiek-inhoudelijk gebied kritisch naar hem kijken. Voor de regie, dramaturgie en opbouw van de voorstellingen overlegt Zegveld met de volgende mensen: Marijn van der Jagt (dramaturgie), Marcel Sijm (artistieke feedback), Dick Hauser (regieadvies), Ohad Naharin (choreografie), Gerrit Timmers (artistieke feedback).

2 Zakelijke kwaliteit

Toelichting op de ingediende meerjarenbegroting

Voor de komende periode toont Caspar Rapak ambitie: door een meer strategische inzet van marketing en communicatie en meer beschikbare tijd voor Peter Zegveld willen we de artistieke kwaliteit van de voorstellingen behouden, de ontwikkeling naar voorstellingen voor zeer diverse doelgroepen versterken én vooral ook meer mensen laten genieten van de voorstellingen.

Deze ambitie vertaalt zich ook in een begroting die wat hoger is. De aanstelling van Peter Zegveld als artistiek leider stijgt van 0,2 naar 0,3 fte. Binnen deze 0,3 fte verzorgt Peter de artistieke leiding, script, acteur, decorontwerp, grafisch ontwerp, animaties en productie. Daarnaast is het noodzakelijk om een parttime medewerker voor marketing en communicatie aan te nemen. De overige kosten (zakelijke leiding, begeleiding tijdens voorstellingen, huisvesting, kantoorkosten en kosten voor materialen) zijn grosse modo gelijk gebleven.

Aan de inkomstenkant bestaat circa 50% van de begroting uit eigen inkomsten. Hiervan vormen directe publieksinkomsten (uitkoopsommen, partage's en recettes) de ene helft. De andere helft bestaat uit sponsorinkomsten van Bouwmaat Amsterdam, in de vorm van het bekostigen van de huur van een grote fabriekshal die als repetitieruimte dient. Een ander deel van de eigen inkomsten bestaat uit bijdragen voor theatrale installaties op locatie.

In de jaren 2013 – 2015 bedroegen deze laatste inkomsten in totaal zo'n € 45.000, gemiddeld € 15.000 per jaar. Eenzelfde bedrag is opgenomen in de begroting voor de komende beleidsperiode. *(Voor documentatie zie link theatrale installaties)*

De gevraagde bijdrage van het Amsterdams Fonds voor de Kunst bedraagt € 49.750 per jaar. Dit is ca. 50% van de inkomsten. Deze gevraagde bijdrage is € 14.290 hoger dan in de afgelopen beleidsperiode. De stijging is met name bedoeld voor een ruimere inzetbaarheid van Peter Zegveld en een medewerker voor marketing en communicatie. Caspar Rapak is een kleine organisatie die in de afgelopen jaren met bescheiden middelen de gestelde doelen behaalde. We willen benadrukken dat de bijdrage van het AFK noodzakelijk is om de continuïteit van de bedrijfsvoering te waarborgen.

Daarnaast is een post begroot om deel te nemen aan Wijzer Werven, een initiatief van het ministerie van OCW. Wijzer Werven versterkt ondernemerschap bij culturele instellingen door het aanbieden van een training- en coachingsprogramma met betrekking tot sponsorwerving.

Hoe ziet de organisatie eruit in de jaren 2017-2020.

Stichting Caspar Rapak is en blijft een kleine maar fijne organisatie. Creatief, energiek, stabiel en gewend met bescheiden middelen telkens opnieuw te blijven verrassen. Het bestuur bestaat uit mensen die blijk geven van een grote persoonlijke betrokkenheid en tegelijk een kritische blik op plannen en bijbehorende begrotingen. In 2012 is gezocht

naar bestuursleden die gegeven hun maatschappelijke functie een bijdrage leveren aan het beleid van de stichting.

Functies binnen de organisatie

Artistiek leider is en blijft Peter Zegveld.

De zakelijke leiding blijft in handen van Wouter Overgaauw.

De acquisitie is in verschillende handen: de verkoop van theatervoorstellingen is in handen van Kik Productions, de verkoop van de muziektheatervoorstelling Scherzo Mechanica wordt gedaan door Constant Meijers.

Bestuur

De huidige bestuursleden zijn Joost Italianer (jurist bij Nauta Dutilh), Geert Franssen (uitgever/commissaris van De Groene Amsterdammer), Erik Couvee (voormalig adjunct-directeur van het Amsterdams Fonds voor de Kunst), Piet de Vries (musicus), en Erik Ruts (directeur van Sponsorbrein Nederland).

3 Publieksbereik

De doelgroepen van Stichting Caspar Rapak.

Een deel van Zegveld's voorstellingen richt zich op het familietheater; het is bedoeld voor alle leeftijden en diverse culturele achtergronden. Het betreft een publiek dat niet persé ingevoerd hoeft te zijn in de taal van het hedendaags theater. Met name de locatievoorstellingen richten zich op dit brede publiek. Tot 2013 maakte Zegveld jeugd c.q. familievoorstellingen die gespeeld werden in de theaters. Deze zaalvoorstellingen worden nog steeds in reprise genomen. De recent gemaakte zaalvoorstellingen, Landvaart en Solo Alleen richten zich specifiek op volwassenen.

Zegveld's reputatie is die van een onconventioneel beeldend theatermaker die alle mogelijke theatrale disciplines in zijn voorstellingen verwerkt. Hij staat bekend om producties die altijd een enorme zeggingskracht hebben; die verrassen, verbazen en verwonderen. Zijn imago is dat van een ruwe bolster-blanke pit, en zijn voorstellingen hebben de naam tegelijkertijd ruig, ruw maar ook ontroerend te zijn.

Peter Zegveld treedt op in uiteenlopende circuits. Hier komt een zeer divers publiek op af. Met name door zijn optredens in de openbare ruimte en op festivals, bereikt hij een breed publiek. Door het sterk visuele karakter vormt een taalbarrière geen probleem. Ook in de komende kunstenplanperiode wil Zegveld zich zowel blijven manifesteren in het straattheater als op diverse theaterpodia die specifiek programmeren voor volwassenen.

Publiciteit en marketing

De marketingstrategieën en publiciteit vinden plaats in al deze circuits. Vanwege het sterk gewijzigde culturele landschap sinds de landelijke bezuinigingen zijn doorgevoerd, heeft het bestuur van St Caspar Rapak een outline geformuleerd voor een actief beleid op het gebied van publiciteit en marketing. Waar voorheen de theaters waar Zegveld speelde op actieve wijze de publiciteit voor de voorstellingen verzorgden, heeft het bestuur zich tot taak gesteld vanuit de stichting een pro-actief beleid te gaan voeren om een breed publiek te bereiken. Voor de uitvoering zijn externe krachten aangetrokken. De publiciteit zal afgestemd worden op de volgende categorieën:

- een zowel jong als volwassen publiek.
- een zowel bestaand als een nieuw publiek
- een cultureel divers publiek
- de categorie bussiness to bussiness
- de diverse perskanalen

Een zowel jong als volwassen publiek Bij de jeugd en familievoorstellingen op festivals en wijkfeesten wordt de publiciteit op beide leeftijdscategorieën gericht. Bij voorstellingen voor volwassenen in theaters wordt publiciteit op deze groep gericht.

Een zowel bestaand als een nieuw publiek Peter Zegveld heeft een bestaand publiek dat bekend is met zijn voorstellingen en kunstprojecten. Dit publiek bestaat uit volwassenen en jongeren die opgegroeid zijn met zijn jeugdvoorstellingen en televisieseries (Jos Sterk van Villa Achterwerk, Bonk en Beer, Konijn). Het is zaak om deze groep te binden aan de activiteiten van Zegveld, door hen te informeren en hun feedback te inventariseren. Een nieuw publiek wordt benaderd op festivals waar veel jongvolwassenen komen, zoals in Amsterdam bijvoorbeeld de Parade, het Over het IJ-festival, het Sloterplasfestival en overige festivals in de stad.

Een cultureel divers publiek De voorstellingen van Peter Zegveld hebben de potentie om een publiek met een diverse culturele achtergrond aan te spreken. Het veelal non-verbale en visuele karakter van de voorstellingen maakt ze toegankelijk voor hoog- en laagopgeleiden, en voor een publiek met een cultureel gedifferentieerde achtergrond. Al deze doelgroepen worden gericht voorzien van informatie over de activiteiten van Stichting Caspar Rapak. Dit gebeurt onder meer door actief en gericht te gaan te opereren op on-line plekken en sociale media, met name facebook, twitter en instagram worden hiervoor ingezet. Het beleid is erop gericht om de eigen volgers op sociale media met regelmaat te informeren over what's going on, en waar mogelijk ook de feedback van de volgers te gebruiken om verder beleid te ontwikkelen. We streven naar een conversie van offline contacten (n.a.v. voorstellingen en optredens) naar online van 5 tot 10% en het opbouwen naar totaal 500 tot 1.000 volgers totaal voor twitter en instagram en 2.000 volgers op facebook na het eerste jaar. Daarna willen we een organische groei realiseren van rond de 20% in het tweede en derde jaar. Ter vergelijking; Toneelgroep Amsterdam heeft bijna 7.000 volgers op Twitter en 16.000 op Facebook. Naast het voeren van online publiciteit maakt Stichting Caspar Rapak gebruik van traditionele middelen. Ook met posters en flyers worden de voorstellingen aangekondigd. En om juist de niet-digitale kwaliteit van zijn producties te benadrukken, wil Peter Zegveld een bij uitstek fysiek middel inzetten om de aandacht van een potentieel publiek te trekken. Hij doet dit door middel van het zogenaamde 'Parade maken'. Vergelijkbaar met de circusoptocht door de buurt vóór de voorstelling, doorkruist Zegveld de buurten met een mobiele installatie die een voorproefje van de voorstelling geeft.

(Voor documentatie zie link Parade maken www.youtube.com/watch?v=NhqJr7x3os)

De categorie bussiness to bussiness bestaat uit o.m. theaterprogrammeurs en festivalorganisaties. Voor hen wordt een nieuwsbrief gemaakt waarin de diverse voorstellingen, festival optredens en theatrale installaties op locatie worden vermeld. Dit wordt gekoppeld aan nabelrondes om direct contact te leggen. Dat alles om hen uit te nodigen in zee te gaan met Peter Zegveld.

De diverse pers en publiciteitskanalen

Stichting Caspar Rapak voorziet op actieve wijze de schrijvende pers van informatie over haar activiteiten. In Amsterdam gaat zij de samenwerking aan met We Are Public, een platform voor zo'n 2500 cultuurliefhebbers. Deze krijgen de optredens van Zegveld onder ogen; dit tegen betaling van een deel van de recettes aan We Are Public. Voorts worden alle Amsterdamse media: pers, radio en t.v. geïnformeerd over de Amsterdamse optredens van Peter Zegveld.

4 Belang voor de stad

De relatie van Stichting Caspar Rapak met de stad kan als volgt gekenschetst worden. Stichting Caspar Rapak heeft haar basis in Amsterdam. Peter Zegveld is hier sinds jaar en dag gevestigd, is geworteld in de Amsterdamse cultuur, vindt hier zijn inspiratie en speelt hier een groot deel van zijn voorstellingen. Daarbij beperkt hij zich niet tot een vast theater; hij is in verscheidene circuits te zien. Zijn publiek bereikt hij zowel in als buiten het theater; de optredens in de openbare ruimte zijn vrij toegankelijk voor iedereen en hiermee bereikt hij een brede doorsnede van de Amsterdamse samenleving. De theaters waar hij speelt, variëren van low-profile tot high-end. De volgende Amsterdam locaties vormden in de afgelopen vier jaar een podium voor zijn optredens.

Muziekgebouw aan het IJ
de Parade
het Bimhuis
Kunstruimte W139
het Trippenhuis (Lost and Found)
Straattheaterfestival Perron Oost
Gebouw de IJzerstaven
Huis de Pinto
Vondelpark Openluchttheater
Felix Meritis
Het Tolhuis
Van Ostade theater, Straattheaterfestivals van Ostadetheater
Kompaszaal Loods 6
Theater van Stichting Perdu (maart 2016)
Internationaal Festival Pop-Arts, Amsterdam (april 2016)

Peter Zegveld levert een verrijkende bijdrage aan het culturele aanbod in de stad, in die zin dat het bestaande theateraanbod grotendeels uit teksttheater bestaat. Het beeldende geluidstheater van Zegveld biedt daarop een belangrijke aanvulling.

In educatief opzicht draagt Stichting Caspar Rapak bij aan het kunstonderwijs voor kinderen van Amsterdamse basisscholen door het geven van workshops bij Stichting Steim. Hierbij toont hij de mogelijkheden van het zelf maken en stimuleert hij kinderen om door middel van geluidsexperimenten hun eigen creativiteit te ontwikkelen. Ook is Stichting Caspar Rapak van betekenis voor de ontwikkeling van jong talent in Amsterdam. Zegveld begeleidt diverse jonge, pas afgestudeerde makers bij het realiseren van hun projecten, onder meer bij Feikes Huis. Diverse Amsterdamse culturele organisaties benaderen Zegveld om een bijdrage te leveren aan specifieke manifestatie, o.m. het Bimhuis bij het 40-jarig bestaan.

Zegveld doet eer aan het culturele imago van Amsterdam: hij vertegenwoordigt een mentaliteit die verwant is aan de stad. Zijn werkwijze is onconventioneel, innovatief, multidisciplinair en ondervragend, uitdagend, en inspirerend. Ze getuigt van een sterke individuele vrijheid die leidt tot eigenzinnige producties met een grote zeggingskracht.

Scherzo Mechanica (work in progress), o.m. gespeeld in Muziekgebouw aan het IJ, kunstruimte W139, gebouw de IJzerstaven, Openluchttheater Vondelpark en straattheaterfestival van Ostadetheater.

Scherzo Mechanica is een zich voortdurend ontwikkelende muziektheatervoorstelling waarbij twee machinisten meerdere muziekmachines bedienen. De bijzondere sculpturale machines van Zegveld vormen het toneelbeeld. De geproduceerde geluiden, de gespeelde muziek en het beeld liggen in elkaars verlengde. Dit mechanische concert vindt zijn oorsprong in een eerdere samenwerking met Batsheva Dance Company (Israel) en het Nederlands Dans Theater. Het machinepark is inmiddels een uitgebreid orkest. Er wordt constant gespeeld zowel in Nederland als in het buitenland. Vaak wordt de voorstelling toegespitst op het specifieke karakter van het optreden: festival, wijkfeest, vestzaktheater, door aanpassingen in de uitvoering. Ook wordt vaak geëxperimenteerd met nieuwe vormen of gastoptredens van vocalisten, waardoor geen optreden ooit hetzelfde is. Scherzo Mechanica werd gespeeld van Amsterdam tot ver daarbuiten- zelfs ook op buitenlandse festivals Verdun (F), Wells (O).

(Voor documentatie zie link Scherzo Mechanica).

5 Terugblik en evaluatie periode 2013 tot heden

Missie, visie en doelstelling

De missie, visie en doelstelling van Caspar Rapak vanaf 2013 zijn gerealiseerd. Immers, de missie was om 'zintuiglijkheid en causaliteit met elkaar te verbinden door een voortdurend beroep te doen op de nieuwsgierigheid en verbeelding van de toeschouwer'. De hoofddoelstelling was 'met bovenstaande missie zoveel mogelijk mensen te bereiken, kinderen zowel als volwassenen, liefst samen'. Stichting Caspar Rapak is verheugd dat dit gelukt is. Ook de artistieke visie die ten grondslag ligt aan de activiteiten van Caspar Rapak, het produceren van voorstellingen die hun zeggingskracht baseren op de beeldende aspecten van theater, bleef recht overeind. Zegveld bereikte een groot publiek met voorstellingen die niet alleen in Amsterdam, maar ook in de rest van Nederland en in het buitenland werden gespeeld.

Artistiek-inhoudelijke ontwikkeling

Een belangrijke artistiek-inhoudelijke ontwikkeling in de periode 2013 tot heden is dat de focus op jeugdtheater verschoven is naar theater voor volwassenen, onder het motto "de kinderen zijn de deur uit, nu zijn de volwassenen aan de beurt". Bij Peter Zegveld is de behoefte gegroeid om zich te richten op onderwerpen die aan zijn eigen, huidige leefwereld raken. De voorstellingen zijn in hun artistieke ontwikkeling abstracter en geëngageerder geworden. De ontwikkeling van jeugdtheater naar theater voor volwassenen werd ingezet met de voorstelling 'Eigen Vlees Eerst' (periode 2012 - 2013). Zegveld's publiek reageerde zeer positief op deze ontwikkeling.

Samenwerkingsverbanden worden vanuit bovenstaande visie gezocht. Voorbeelden daarvan zijn samenwerking met Ulrike Quade Company en Feikes Huis.

In de periode 2013-2015 werden de jeugdtheatervoorstellingen Klein Duimpje in de Goot (reprise) en Wacht gespeeld. Gelijktijdig werden nieuwe voorstellingen gemaakt voor volwassenen: Landvaart en Solo Alleen. Ook werd de muziektheatervoorstelling Scherzo Mechanica voor specifieke optredens in verschillende vormen doorontwikkeld. Tenslotte werd een eerste aanzet gegeven voor de voorstelling Storia Primitiva.

Wacht. 2013. Familievoorstelling.

Deze theatervoorstelling vertelt het verhaal van een solitaire en goedmoedige spoorwegwachter die verliefd wordt op de dagelijks passerende treinmachiniste. Hij wordt keer op keer gestoord bij het uitvoeren van zijn werkzaamheden. Tot overmaat van ramp wordt hij ontslagen vanwege de bouw van een spoorwegviaduct waardoor zijn functie niet meer noodzakelijk is. Gelukkig weet hij een treinramp te voorkomen, wordt hij uitgeroepen tot held en krijgt hij het meisje én zijn baan terug. Ook in deze voorstelling wordt er een scala aan visuele theatrale disciplines ingezet: cinematografie, schaduwprojectie, en objecttheater. Het podium staat vol met werkende mechanische apparatuur. Als er een trein passeert (projectie) staat alles op toneel te schudden (mogelijk door onhoorbare lage geluidstrillingen). Na afloop van de voorstelling mogen de kinderen op het toneel de apparatuur bedienen.

(Voor documentatie zie link Wacht)

Klein Duimpje in de goot, reprise. 2014, Familievoorstelling.

Jeugdtheatervoorstelling, winnaar Zilveren Krekel.

Vader en zoon Van Strohuis presenteren de filmklassieker Klein Duimpje in hun rondreizend filmtheater. Helaas laat de techniek hen voortdurend in de steek en geeft de vader zijn zoon hiervan steeds de schuld. Om het sprookje toch aan het publiek te kunnen vertellen wordt er een stoet van theatrale disciplines ingezet; waaronder declamatie, cinematografie, schaduwprojectie, toneel-in-toneelspel, mime, hoorspel en objecttheater. De voorstelling gaat inhoudelijk over het klassieke generatie conflict; ouder versus kind, maar tevens ook over de tegenstelling tussen oude en nieuwe techniek, over de geschiedenis van projectie en over Klein Duimpje die laat zien al ben je nog zo klein, je kan toch heel belangrijk zijn.

(Voor documentatie zie link Klein Duimpje in de Goot)

Theatrale installaties

Ook met zijn theatrale installaties wist Peter Zegveld een breed publiek te bereiken.

(Voor documentatie zie link theatrale installaties)

Torre di Paglia. 2015.

Voor festival Overvloed, Deventer, 2015.

Aan stichting Caspar Rapak werd gevraagd een theatrale sculptuur te ontwerpen waarin, op, en voor, het publiek zowel de bespeler- en toeschouwer zou kunnen zijn.

Aqua di Terra. 2015.

Opening van Agriport, Wieringermeer. Hier wordt warm water uit het diepst van de aarde opgepompt om de kassen te verwarmen. Bij de opening verzorgde Zegveld muziektheater met gebruik van zijn instrumenten, die in een cirkel rondom de pompinstallatie waren opgesteld. Een sopraan die een speciaal gecomponeerde partituur ten gehore bracht, werd nat wordt gespoten door Zegveld's fontein met het opgepompte aardwater.

Paard. 2015.

Beurs van Berlage Amsterdam.

Voor de kunstbeurs This Art Fair, werd de theatrale installatie Paard geïnstalleerd.

De bezoekers die plaats namen op dit object om het in werking te zetten, completeren het beeld en vormden daarmee voor het toekijkende publiek deel van het tableau vivant.

Deze installatie vormde ook onderdeel van de tentoonstelling Exploded View in Museum Boijmans van Beuningen. Dit museum organiseert met regelmaat tentoonstellingen van theatermakers bij wie het beeldende aspect van hun voorstellingen van hoge kwaliteit is. Lucette ter Borg schreef hierover in NRC: Peter Zegveld maakt gevoelens op robuuste wijze zichtbaar. De associaties die zijn beelden oproepen blijven hangen en zijn onbenoembaar licht als wolkjes die met je meewaaien, het museum uit.

6 De toekomst, 2017 - 2020

De volgende voorstellingen worden in 2017-2020 in reprise genomen;

Solo Alleen

Storia Primitiva

Scherzo Mechanica

Storia Primitiva is een kleinschalige muziektheatervoorstelling over het ontstaan van het universum. Het bijbelse Genesis verhaal vormt het vertrekpunt van de voorstelling. De theatervorm is geïnspireerd op het wajangspel; geanimeerde schaduwprojectie, begeleid door een verteller en een musicus. De voorstelling gaat in op de existentie van het individu en de continuerende evolutie van het leven. Première voorjaar 2016.

(Voor documentatie zie link Storia Primitiva)

Plannen voor nieuwe voorstelling in de periode 2017-2020

2017 Opera Naïef, uitgangspunten

2018 Samenwerkingsverband Ulrike Quade

2019 Object Subject, lokatietheater

2020 Dropping, beeldend-geluidstheater

2017. Opera Naïef.

Het thema is de klassieke opera.

Fenomenen om deze theatervorm te realiseren worden in deze voorstelling tegen het licht gehouden. Door het filteren van de vormtaal die in de klassieke Opera gebruikt wordt, verwacht Zegveld een komisch kritische voorstelling te kunnen maken.

-Waarom zing jij wat je zegt

-Zijn we na dit changement ergens anders

-Waar komt die muziek vandaan

-Jij bent helemaal niet dood. Etc.

2018. Samenwerkingsproject met Ulrike Quade.

Na overleg kwamen Quade en Zegveld overeen om tijdens de komende kunstenplan periode gedurende één seizoen een artistieke samenwerking aan te gaan. Uitgangspunt hierbij is het fenomeen 'animeren'. Beide makers gebruiken dit fenomeen nadrukkelijk in hun werk. De bezieling van objecten wordt door beide makers echter totaal verschillend benaderd, zowel materieel als intellectueel. Dit artistieke spanningsveld vormt voor beide makers het vertrekpunt. Zij verwachten tot een intrigerende theatervoorstelling te kunnen komen.

2019. Object Subject. Lokatie-theater.

Een voorstelling waarbij het publiek dan weer speler, dan weer toeschouwer is. Deze vindt plaats in de grote repetitieruimte van Studio Caspar Rapak (3000 m²), waarbij het publiek in groepen wordt verdeeld en door verschillende theatrale installaties wordt geleid. De groepen vormen 'de levende onderdelen' van deze installaties. De groep is dan weer toeschouwer, dan weer figurant of zetstuk.

'Zij die zitten, zij die staan. Zij in het donker, zij in het licht'. De begrippen binnen en buiten, zowel concreet als sociaal/psychologisch, worden in deze voorstelling aan de hand van de plaats waar men zich bevindt bepaald.

2020. Dropping.

Een theatervoorstelling waarbij publiek, aan de hand van beeldende scènes, onvolledig en misleidend geïnformeerd wordt over tijd, plaats en handeling. Fenomenen als; propaganda, reclame en religie zullen de bouwstenen zijn voor de nog verder te ontwikkelen verhaallijn. Dit idee staat nog in de grondverf en zal in 2017/18 verder uitgewerkt worden.

We hopen dat we dit ondernemersplan het bestaansrecht van stichting Caspar Rapak hebben aangetoond. We kijken reikhalzend uit naar de uitkomst.

Amsterdam, januari 2016,
Stichting Caspar Rapak.

7 LINKS

Landvaart

<https://www.youtube.com/watch?v=AZBb9bxJBf8>

Solo Alleen

<https://www.youtube.com/watch?v=PYeTdyC7aZo>

Eigen Vlees Eerst

<https://www.youtube.com/watch?v=OpD6uOF6EXM>

Theatrale installaties

Torre di Paglia

<https://www.youtube.com/watch?v=BtapR7ikQF8>

Aqua di Terra

<https://www.youtube.com/watch?v=9eagkpSuZ10>

Paard

<https://www.youtube.com/watch?v=J6DHPt8bNoo>

Parade maken

<https://www.youtube.com/watch?v=NhqIJr7x3os>

Scherzo Mechanica

<https://www.youtube.com/watch?v=ectKzzYmj6k>

Wacht

<https://www.youtube.com/watch?v=4K0BV6nl780>

Klein Duimpje in de Goot

<https://www.youtube.com/watch?v=z8kVHG8fB0w>

Storia Primitiva

<https://www.youtube.com/watch?v=kkUFg0kSBJg>